

ad § 33.

Idet der henvises til de almindelige Bemærkninger til nærværende Kapitel, skal tilføjes, at der ved Udskiftning til Opdyrkning af Statens Fæstegods, hvor saadan Jord ligger i Fællig med Odelsgodset, er der og vil der fremdeles blive udlagt Jord til Odelsgodset, der i visse Tilfælde bliver indhegnet og udparcelleret til de enkelte Ejere efter Marketal. Ved hver ny Udskiftning af samme Hauge vil Udstykning til Odelsgodset blive gentaget, saaledes at disse Ejere hver kan faa mange spredte Smaalodder. Ved at Landbrugsudvalgene med Landbrugsraadets Godkendelse kan træde regulerende til, enten ved Opkøb fra Jordfonden eller ved direkte Salg til jordsøgende Personer, der i Forvejen ejer saa lidt Jord, at de ønsker deres Ejendom forøget eller ønsker en passende Regulering gennemført, kan der opnaas de for Landbrugets Udvikling bedst mulige Forhold. Der er saaledes ikke Tale om at sprede Odelsgodset i smaa Lodder, men derimod at søge gennemført en fornuftig Regulering af disse.

ad § 34.

Denne Paragraf hjemler Landbrugsraadets Ret til at forelægge Sager om Afstaaelse af Odelsjord for Syslets Landvæsenskommission, naar der ikke ved direkte Forhandling med vedkommende Ejere kan opnaas en Ordning.

Ved Sagens Behandling ved Landvæsenskommissionen skal der gives Ejere al Anledning til at fremkomme med alle de Forhold, der kan tale imod en Afstaaelse, saaledes at alt muligt Hensyn tages til de Forhold, der kan fremføres med en Afstaaelse.

ad § 35.

Ved denne Paragraf er der søgt givet Landvæsenskommissionen nærmere Regler for Fremgangsmaaden ved saadanne Sagers Behandling, som tvinger Afstaaelse. Man ønsker særlig fremhævet, at der fra Landvæsenskommissionen lægges særlig Vægt paa, at Afstaaelsen ikke skal volde Ejeren uforholdsmæssige Ulemper, og at der virkelig opnaas noget for det Offentlige (Samfundet) ved en saadan Overtagelse af Jord i privat Eje. Der kan saaledes næppe tænkes at kunne komme til at foreligge Tilfælde, hvor der kræves Afstaaelse af Jord fra smaa Besiddere af Odelsjord, medmindre det sker for at fremme en hensigtsmæssig Regulering og for at hjælpe til gennem Jordfonden paa gode Vilkaar at supplere saadanne mindre Odelsbrug.

ad § 36.

Det af fornævnte Kommission fremsatte Forslag om, at saavel dyrket som udyrket Jord kan fordres afstaaet, har man ikke ønsket gennemført, men har formuleret Bestemmelsen om tvungen Afstaaelse saaledes, at den med Undtagelse af de Tilfælde, hvor det drejer sig om Jord til Byggegrunde, offentlige Anlæg o. lign., kun kan kræves afstaaet udyrkede Arealer (Haugejord), hvorved man særlig har tænkt sig saadanne Arealer, som nærmere er omtalt under de almindelige Bemærkninger til nærværende Kapitel samt under Bemærkninger til § 33.

ad § 37.

I de særlige Tilfælde, hvor tvungen Afstaaelse maatte foreligge, er der ved denne Paragraf søgt tilfulde at opretholde Bestemmelserne i Grundlovens § 80, idet Ejeren skal have Erstatning, *ikke alene for Jordens Værdi, men ogsaa for det øvrige Tab, som han af særlige Grunde maatte skønnes at lide ved at miste Jorden.*

ad § 38.

De i denne Paragraf omhandlede Bestemmelser svarer til de Regler, der har været praktiseret i Henhold til Lov Nr. 56 af 13. April 1894 om Afhændelse af Trøer og Grundstykker fra Statens Fæstegods paa Færøerne og som Tillæg hertil Afstaaelse af Have-
lodder m. v. (jfr. Bemærkninger til § 13).

Der gives Brugeren Adgang til fornøden Regulering af Afgifter ved ny Taksation eller ved Forhandling med Landbrugsraadets at faa en passende Nedsættelse i Brugsafgiften.

ad § 39.

Bestemmelserne i denne Paragraf om Adgang for Brugeren til at kræve Sager om Afstaaelse forelagt Landvæsenskommissionen er i Overensstemmelse med de gældende Regler i Trøloven af 13. April 1894.